

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: M. R. L., zastoupeného JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem v Praze 2, Vyšehradská 27, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2005, čj. OAM-91/VL-07-11-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2005, čj. 62 Az 9/2005 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 1. 2005, čj. OAM-91/VL-07-11-2005, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 30. 5. 2005, čj. 62 Az 9/2005-18, zamítl.

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl včas podanou kasační stížností. Namítl, že byl zkrácen na svých právech, protože žalovaný nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci a neopatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. ukládá stěžovateli povinnost uvést v kasační stížnosti z jakých důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá. Ukládá mu tedy povinnost uvést konkrétní (tj. ve vztahu ke stěžovateli a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení a konkrétní právní argumentaci, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje stěžovatel napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. V souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. pak musí být tvrzené důvody podřaditelné pod důvody uvedené v tomto ustanovení. Prostý výčet paragrafů správního řádu, které měly být správním orgánem porušeny, případně jejich parafrázy, bez jakékoli specifikace, tedy nelze považovat za stížní důvod. Kasační soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu – s výjimkou vad taxativně uvedených v ustanovení § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž přihlíží z moci úřední. V této argumentaci vychází Nejvyšší správní soud z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne

20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 57,¹ a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, čj. 8 Azs 52/2005 - 56,² v nichž vyslovil obdobný právní názor ve vztahu k žalobním bodům [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Jak bylo shora uvedeno, stěžovatel v kasační stížnosti pouze v obecné rovině namítl, že byl zkrácen na svých právech, protože žalovaný nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci a neopatřil si potřebné doklady pro rozhodnutí. Kasační stížnost tedy neobsahovala konkrétní skutková tvrzení a právní důvody, z nichž je rozhodnutí krajského soudu napadáno. V kasační stížnosti nebylo rovněž uvedeno, v jakém rozsahu stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Protože měla kasační stížnost vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), byl stěžovatel prostřednictvím svého zástupce usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 7. 2005, čj. 62 Az 9/2005 - 27, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých konkrétních dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí napadá a údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen; současně byl stěžovatel poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost požadovaným způsobem doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 21. 7. 2005.

Stěžovatel však ve stanovené lhůtě, ani později, kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost neobsahuje zákonem požadované náležitosti a stěžovatel ani na výzvu soudu kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl odstraněn a pro nějž nelze v řízení pokračovat, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

¹ <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=5335>

² <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3853>